

Sygn. akt V Ca 1193/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Łukaszuk

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa K. T.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. akt I C 5160/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1193/20

UZASADNIENIE

Powód K. T. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. 600 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 7 marca 2018 r. do dnia zapłaty jako zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie lotu o nr (...) z 1 stycznia 2018 r. na trasie z R. do P..

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagał się oddalenia powództwa w całości.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie wyrokiem z dnia 14 grudnia 2019 roku oddalił powództwo w całości z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie pozwanego.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł powód, zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania tj.:

- art. 232 k.p.c. przez nieuzasadnione przyjęcie, że strona powodowa nie wywiązała się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z których wywodzi skutki prawne, w szczególności w zakresie legitymacji biernej oraz w zakresie wysokości i zasadności istnienia zobowiązania strony pozwanej względem strony powodowej, podczas gdy powód przedstawił dowody wykazujące, że lot był obsługiwany przez pozwanego;

- art. 230 k.p.c. w związku z art. 229 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i pominięcie okoliczności, że fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały przyznane przez stronę pozwaną w sposób konkludentny wobec niekwestionowania przez nią tych faktów w toku postępowania likwidacyjnego;
- art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 231 k.p.c. przez dowolną, a nie swobodną, ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, dokonaną w sposób wybiórczy, a przez to uznanie przez sąd pierwszej instancji, że powód nie udowodnił, że pozwanemu przysługuje legitymacja bierna oraz że powód nie udowodnił wysokości i zasadności dochodzonego roszczenia, podczas gdy powód przedłożył do akt niniejszej sprawy karty pokładowe, pisma z postępowania likwidacyjnego, potwierdzenia zapłaty wskazujące na legitymację bierną pozwanego, zapłacenia za przelot i powód zgłosił także w tym zakresie wnioski dowodowe;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

- art. 6 k.c. przez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na uznaniu, że powód nie zadośćuczynił spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu i nie udowodnił faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności w zakresie legitymacji biernej powoda oraz w zakresie wysokości i zasadności dochodzonego roszczenia, co stoi w sprzeczności z przedłożonymi do pozwu dokumentami, a w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy i zaniechanie przez sąd pierwszej instancji zbadania podstaw żądania powoda;
- art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 z dnia 11 lutego 2004 r. (Dz. Urz. UE. L nr 46, str. 1) przez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na uznaniu, że powód przedłożonymi dokumentami nie wykazał, że jego żądanie jest zasadne, pozwany przewoźnik wykonał lot ze znacznym opóźnieniem.

Mają na uwadze powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała na uwzględnienie w zakresie skutkującym uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.. W ocenie Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie doszło – w skutek błędnego uznania braku legitymacji procesowej po stronie pozwanej – do nierozpoznania istoty sprawy przez Sąd Rejonowy.

Wskazać przy tym należy, iż Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodnie z dyspozycją art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie orzeczenia wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. W świetle ugruntowanej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, o nierozpoznaniu istoty sprawy można mówić wtedy, gdy sąd nie odniósł się do tego, co było przedmiotem sprawy, a więc gdy sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania lub też zarzutów merytorycznych strony i w swym rozstrzygnięciu nie odniósł się do tego, co jest rzeczywistym przedmiotem sporu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2002 r., IV CKN 1298/00, LEX nr 80271). W szczególności sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy sąd oddalił powództwo w przypadku uznania braku legitymacji procesowej strony, jak również w przypadku uwzględnienia zarzutu przedawnienia. Uznaje się nadto, iż nierozpoznanie istoty sprawy następuje także w sytuacji dokonania przez sąd I instancji oceny prawnej roszczenia bez oparcia jej o właściwie

ustaloną podstawę faktyczną i konieczności czynienia przez sąd odwoławczy po raz pierwszy ustaleń faktycznych, co czyni niezbędnym uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji z uwagi na obowiązek respektowania konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności postępowania sądowego (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r., V CZ 119/14, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 26/15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., I CZ 168/12).

W ocenie Sądu Okręgowego powód w sposób niewątpliwy wykazał, iż to pozwana spółka, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, wykonywała opóźniony lot. Dowody z dokumentów przedstawione przez powoda potwierdzają, iż był pasażerem lotu obsługiwanego przez przewoźnika (...) Sp. z o.o. z R. do P. - zaplanowanego na 1 stycznia 2018 r. - który to lot został opóźniony o ponad siedem godzin. Na przedłożonych przez powoda kartach pokładowych widnieje nr lotu (...). Z ww. oznaczenia wprost wynika, iż jest to lot obsługiwany przez pozwanego. Skróć linii lotniczej pozwanego (...) wskazany przy numerze lotu ((...), (...)) różni się w zależności od nazwy zrzeszenia przewoźników ((...) Zrzeszenie (...) (ang. (...)) oraz Organizacja (...) (ang. (...), (...))). Błędne było zatem ustalenie, iż opóźniony lot był obsługiwany przez przewoźnika (...), który był zapewne operatorem lotniska.

Podkreślenia również wymaga, iż pozwana (...) Sp. z o.o. w W. w złożonym sprzeciwie w żaden sposób nie kwestionuje swojej legitymacji w niniejszym postępowaniu, jedynie podważa zasadność zgłoszonego roszczenia.

Z tych względów, w ocenie Sądu Okręgowego, nie było podstaw do oddalenia powództwa z uwagi na uznanie, że strona pozwana nie posiada legitymacji procesowej biernej w ramach niniejszego postępowania. W rezultacie należało uznać, iż Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy, albowiem nie odniósł się do żądania pozwu, jak również zarzutów pozwanego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy ustali fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, następnie zaś dokona ich subsumpcji do miarodajnych norm prawa materialnego wyjaśniając w uzasadnieniu orzeczenia, jakie przepisy prawa zastosował w sprawie i dlaczego ich zastosowanie skutkowało wydaniem orzeczenia o określonej treści.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, pozostawiając temu Sądowi, zgodnie z dyspozycją art. 108 § 2 k.p.c., rozstrzygnięcie o kosztach w instancji odwoławczej.

Agnieszka Łukaszuk